

РЕШЕНИЕ

№ 9017

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ Гражданско дело № 20221110167608 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на искова молба от „ЗАД А-ц“ АД с ЕИК 121076907 срещу Столична Община, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 410 КЗ във вр. чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД за сумата от 1084,97 лв. главница, заедно със законна лихва върху главницата за периода от датата на подаване на исковата молба, до датата на окончателно изплащане на сумата; мораторна лихва в размер на 330,64 лв. за периода от 12.12.2019 до 12.12.2022г.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан, за което излага подробни съображения.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

За възникване на регресното вземане ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валиден договор за застраховка имущество между ищеца и пострадалото лице досежно увреденото имущество, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лица, чиито възложител е ответника, е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди, причинна връзка между застрахователното събитие и вредоносния резултат, отговорността на ответника досежно поддръжката и ремонта на пътния участък, наличието на небезопасна и необозначена дупка на същия, респ. множество такива неравности, вид и размер на претърпените вреди. Вината на съответния служител/изпълнител се презумира до доказване на противното, което

е в тежест на ответника. В тежест на ответника е да докаже и своите правоизключващи, правоунищожаващи или правопогосяващи възражения, които са за положителни факти, каквото е възражението за съпричиняване, като установи соченото от него поведение на водача на МПС, което е в причинна връзка с резултата.

Налице е валидно застрахователно правоотношение между собственика на застрахованото имущество, и застрахователната компания - ищец в настоящото производство. Видно от приложимите общи условия на застрахователя, които са неразделна част от договора за имуществено застраховане, и които са приети от собственика на застрахования автомобил, застрахователният договор включва обезщетяване на щети в резултат от препятствия по пътното платно. Налице е ремонт в лицензиран сервиз и плащане от ищеца на сервиза. Вредите се установява да са настъпили при следните обстоятелства.

На 23.04.2018 г. в гр. София, по бул. „Климент Охридски“, в посока към Околовръстен път е настъпило пътнотранспортно произшествие (ПТП). Съгласно декларираното застрахователно събитие, лек автомобил „Хонда“ CR-V ДР № СА 3040 TX по време на движение попада в дупка на уличното платно и нанася вреди на автомобила. В уведомлението за щета са описани констатираните от увреденото лице повреди по автомобила, а именно: предна дясна гума, предна дясна джанта.

За процесното МПС бил сключен застрахователен договор за имуществена застраховка „Каско“ със ЗАД „А-ц“, Клауза - „П“ - Пълно каско, с полица № 0000531690 и период на застрахователното покритие 20.08.2017 г. - 19.08.2018 г.

Застрахователят е определил обезщетение в размер на 1074,97 лв., което е и реално изплатено с преводно нареждане от 08.06.2018 г. и от 09.07.2018 г.

Причинените вреди и механизма им се потвърждават от приетата по делото заключение на вещото лице по САТЕ, както и от показанията на свидетеля Н. П. Г..

С регресна покана изх. № Л-5457 от 18.07.2018 г., получено на 19.07.2018 г., ищецът е предявил претенция си пред Столична община за заплащане на сумата от 1084,97 лева., като в нея е включена и ликвидационни разноски.

В същото време ответникът не установява различен механизъм на произшествието, който да се намира в причинно - следствена връзка с настъпилото ПТП и да е допринесло за настъпване на вредоносния резултат, а това са все обстоятелства, които той трябва да установи при условията на пълно и главно доказване.

От заключението на автотехническата експертиза се установява, че описаните от ищеца вреди са в причинна връзка с попадането на застрахования автомобил в дупка, тъй като могат да се получат при попадане в такава, като щетите са възприети още на местопроизшествието от контролния орган, поради което и съдът приема за доказана по делото причинно—следствена връзка между обезщетенията от ищеца вреди и неизпълнението на ответника на задължението му да поддържа пътя в състояние, годно за безопасната му

експлоатация.

След плащането на застрахователно обезщетение правата на застрахования срещу третото лице са преминали върху застрахователя и на основание чл. 410, ал. 1 КЗ, той е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение. Следователно е налице основание за възникване на регресното право. Обемът на суброгационното право включва, както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл р. V от ППВС № 7/4.10.1978 г. Отговорността е по чл. 49 ЗЗД, доколкото се твърди нарушение на предписано правило /неподдръжане на пътя в изправност/ и вредата не следва от обективното качество на вещта.

Според разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Закона за пътищата за собственик на общинските пътища е определена Общината. На основание чл. 31 и от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините. Следователно СО като титуляр на правото на собственост на общински пътища и задължено във връзка с поддръжката им лице се явява пасивно легитимирана по искове за вреди, причинени от необезопасени препятствия по пътната настилка. Същото се обосновава и от факта, че служители на ответника или лица на които е възложено от ответника по договор, каквито твърдения са наведени по делото не са положили дължимата грижа да обезопасят дупката в пътното платно, като по този начин са предположили и настъпването на вредоносни последици от нея, поради което възраженията на ответника, че не е пасивно легитимиран да отговаря по предявените искове са неоснователни. Установената дупка по пътното платно представлява "препятствие на пътя" по смисъла на параграф 1, т. 19 от ППЗДвП, тъй като нарушава целостта на пътното покритие и създава опасност за движението. Доколкото не се твърди, а и не се установи, че тази дупка е била обезопасена с нарочен пътен знак, който да указва на водачите да я заобиколят, за да продължат движението си /аргумент от чл. 52, ал. 1 ППЗДвП/, а и да е имало каквато и да е друга указателна табела или сигнализация, ответникът не е изпълнил задълженията си по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП. Налице е бездействие на служителите на ответника или на други изпълнители, натоварени със задължението да сигнализират препятствията по пътя и да ги отстраняват, с което да обезпечават безопасността на движението, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД, ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди.

Недоказани по делото са твърденията на ответника за наличие на съпричиняване на вредите, поради нарушения на правилата за движение от водача управлявал застрахования от ищеца автомобил, за които твърдения ответникът, който носи тежестта не е представил никакви доказателства. По делото не се установи поведение на водача на процесното МПС, което да нарушава правилата за движение по пътищата и това да е довело до попадането му в процесната дупка. Следва да се отбележи, че в дължимата грижа при управление на МПС не се включва изискване за знание за неравностите по пътя или

презумиране за наличие на такива. Необозначената и несигнализирана дупка не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така, че да може да спре. Ето защо и съдът приема, че единствена причина за настъпилото ПТП с материални увреждания по автомобила, е състоянието на пътя.

Според разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието и целта е да се стигне до пълно репарирание на вредоносните последици. Също така обезщетението на може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество без прилагане на обезценка – чл. 400, ал. 1 и ал. 2 КЗ и съответно лимитирано от застрахователната сума по договора – чл. 389, ал. 1 КЗ.

Съгласно неоспореното от страните и прието по делото заключение на съдебната автотехническа експертиза стойността, необходима за възстановяване на констатираните увреждания по процесния автомобил изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП възлиза на **1236,30 лева**.

Ищцовото дружество е заплатило застрахователно обезщетение в размер на 1074,97 лв. лева, към която следва да се добавят 10 лв. ликвидационни разноски и която сума е в по-малък размер от установения дължим такъв за възстановяване на уврежданията, поради направеното от ответника възражение за завишеност на заплатеното обезщетение е неоснователно.

Ето защо исковата претенция на застрахователя следва да бъде уважена в цялост.

На ищеца следва да се присъди и законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

На ищеца следва да се присъди и сумата от 330,64 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата, считано от 12.12.2019 г. до 12.12.2022 г.

По разноските.

При този изход на спора право на разноски се поражда в полза на ищеца, при което разноските възлизат на сумата 530 лева и следва да му се присъдят в цялост.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична Община, с ЕИК 00696329 да **заплати на** „ЗАД А-ц“ АД с ЕИК 121076907 **сумата от 1084,97 лв.**, представляваща изплатеното от „Дженерали Застраховане“ АД застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“, ликвидационна преписка № 10018030111384 за ПТП настъпило на 23.04.2018 г. в гр. София от необезопасена и сигнализирана дупка на пътното платно, заедно със законна лихва за периода от датата на подаване на исковата молба 12.12.2022 г., до датата на окончателно изплащане на сумата, както **и сумата в размер на 330,64 лв.**, мораторна лихва за периода от 12.12.2019 до 12.12.2022г., както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата 530 лева** - разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____